

Владыка-та.

Нѣма, нѣма да та забравѣ; не бой са. Азъ изведнѣшь щѣ та испратѣ при патриархѣ-тѣ, щѣ та расхвалѣ, че си много достоинѣ челѣкъ, че слугувашъ вѣрно, какѣ-то подобава *возлюбленному во Христѣ брату*, па като послугувашъ у патриаршиѣ-тѣ двѣ, три годинѣ, ще та направѣтъ и тебе сетнѣ владыкѣ.

Григоръ *(извыква)*

Дай Боже! *(и са зема да удри куфарѣ-тѣ съ брадѣ-тѣ отъ сичкѣ-тѣ си силѣ).*

Появление П.

(въ прустѣ-тѣ).

ДОБРА и ГРИГОРЪ, сетнѣ и ДРУГЫ.

Добра. *(смаена).*

Ахъ, умразнико!...

Григоръ *(позапира са отъ работѣ-тѣ си и тихомѣ).*

Домбрицке, дусицке! Ела, матиа му, ела. Тескы насъ двама ны да бѣхѣ заклицили тукѣ, кузумѣ!...

Добра.

Поразелнико! Грѣмнѣло та и устрѣлило та, проклетно! Да та заключѣтъ у чернѣ-тѣ земѣ, че да са не виждашь и не чювашъ, хубостнико!.. Що щешъ да чюпишь куфарѣ-тѣ, черна чюмо!